

BŘEZEN 2016

JEVANSKÝ ZPRÁVODAJ

Dobrá duše Jevan
rozhovor str. 6 a 7

SLOVO STAROSTY

Vážení občané,

zima nám zatím mnoho sněhu nenabídla, přesto se asi leckdo z nás už těší na pořádné teplo. Doufejme, že nám konečně pomůže dotáhnout do dobrého konce i problém, který Jevany dlouho trápí.

Jde o most vedoucí přes potok na návsi na Pražské ulici. Dovolujeme si vás informovat o tom, jak situace vypadá v tuto chvíli. Na most je vydáno stavební povolení a v současné době probíhá výběrové řízení na zhotovitele.

Rekonstrukce by měla proběhnout v průběhu letošního roku. Objízdná trasa povede po návsi přes most proti parkovišti u restaurace Na Statku. Objížďka zřejmě přinese určité komplikace, ale za náš nový most to stojí! Věříme, že občané Jevan i projíždějící pochopí, že havarijní stav mostku bylo nutné řešit.

Dále bych vás rád informoval o tom, že naše obec disponovala "Obecně závaznou vyhláškou č. 3/2003" o poplatku za komunální odpad, která byla v mnoha ohledech již nedostačující. Na základě doporučení Ministerstva vnitra jsme vydali dvě nové obecně závazné vyhlášky naplňující legislativní základ, a to:

1. Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2016 o stanoveném systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území obce Jevan.

Tato vyhláška nám v obci chyběla a bez tohoto obecně závazného předpisu, jsme nebyli schopni efektivně a svědomitě nakládat s odpady v obci.

2. Druhou vyhláškou, kterou jsme na mimořádném zasedání zastupitelstva dne 11.2. 2016 schválili je:

Obecně závazná vyhláška č. 2/2016 o poplatku za komunální odpad, která nahradila OZV č. 3/2003.

Tato nová vyhláška je založena na povinnosti a zavazuje každého vlastníka nemovitosti v obci Jevany zvolit si poplatek (velikost nádoby a četnost svozu) za komunální odpad a nahrazuje pokřivený a nespravedlivý minulý způsob výběru poplatků (nákup jednorázových známek).

Na základě naší kontroly, bylo zjištěno, že cca 25% vlastníků nemovitostí v naší obci platilo poplatek za TKO. Bylo nutné zahrnout do vyhlášky také majitele objektů k individuální rekreaci.

Cena za služby TKO v letošním roce zůstává stejná a v příštím roce doufáme, že díky nastavenému systému výběru poplatků budeme moci ceny za služby spojené se svozem komunálního odpadu snížit.

Na závěr malá statistika:

1. v roce 2014 jsme v poplatku (nákupu známky - roční) měli:
 - svoz komunálního odpadu (popelnici)
 - odvoz omezeného počtu pytlů s tříděným odpadem
 - možnost umístit na obecním dvoře nebezpečný odpad a vyřazené pneumatiky.
2. v roce 2015 jsme v poplatku (nákupu známky - roční) měli:
 - svoz komunálního odpadu (popelnici)
 - odvoz omezeného počtu pytlů s tříděným odpadem
 - možnost umístit na obecním dvoře nebezpečný odpad a vyřazené pneumatiky,
 - možnost umístit na obecním dvoře biologický odpad a využívat služeb kompostárny Struhařov
 - kontejnery na tříděný odpad na dvoře OÚ
3. v roce 2016 máme v poplatku (nákupu známky - roční):
 - svoz komunálního odpadu (popelnici)
 - odvoz neomezeného počtu pytlů s tříděným odpadem,
 - možnost umístit na obecním dvoře nebezpečný odpad a vyřazené pneumatiky,
 - možnost umístit na obecním dvoře biologický odpad a využívat služeb kompostárny Struhařov
 - kontejnery na tříděný odpad na dvoře OÚ
 - novou službou je umístění sběrných nádob na tříděný odpad na dalších dvou místech v naší obci.

Přeji hezké dny

Jan Stejskal, starosta

OBECNÍ ÚŘAD

Loučení i vítání

Čtvrt století jsme paní Patricii Šulcovou vídali na jevanském úřadě, na přelomu loňského a letošního roku se rozloučila. Se zpožděním, přesto i ve Zpravodaji jí děkujeme za vždy vstřícnou a přátelskou tvář, za kterou byla radost chodit. Její vzpomínání na časy minulé najdete na str. 5 a 6.

Tereza Vágnerová, která začátkem ledna paní Šulcovou vystřídala, je rodačka z Karštejska, ale v našem kraji se pohybuje dlouho. Přinejmenším patnáct let ji tu držel kůň, kterého kdysi objevila ve Svojeticích. „Počítám se za místního kovboje,“ tvrdí, „Jevany a okolí znám hlavně ze sedla, Voděradské bučiny i Stříbrnou Skalici mám naježděné. Na spoustu míst bych autem možná netrefila, ale vím, jak bych tam jela na koni.“

Ve Svojeticích, kde bydlela, sbírala první zkušenosti s prací na obecním úřadě. Tehdy ji oslovila nově zvolená starostka a spolu tvořily modernější podobu úřadu.

Má za sebou bakalářské studium na právech, chystá se na studium práva veřejné správy. Sama připouští, že je extrémně energický člověk a nezná slovo: nejde. Její počínání na obecním úřadě se zatím podobá víchřici – snaží se dát do kupy prostory i legislativu. A taky tvrdí: „Jsme tu pro lidi ve všech ohledech, ať chodí.“

Berme to jako pozvání.

TRVALÝ POBYT V JEVANECH

Vážení,
vás, kteří žijete v Jevanech a máte ...

pokrač. str.3

OBECNÍ ÚŘAD

dokonč. ze str. 2... zde i trvalý pobyt, děkujeme, se tento článek netýká.

Vy, kdo žijete v Jevanech a NEMÁTE zde trvalý pobyt, prosím, věnujte nám 3 minuty svého času.

Změna trvalého pobytu znamená: Přijít na OÚ Jevany osobně (s sebou OP a LV nemovitosti, příp. nájemní smlouvu, pokud nejste vlastníkem nemovitosti). Strávit zde s námi cca 10 minut při vyplnění přihlašovacího lístku k trvalému pobytu a legislativě k tomu nutné. Odejdete s náhradním (žlutým) dokladem, starým OP s uštíženým rohem a kopií přihlašovacího lístku k trvalému pobytu.

To vše odvezete do Říčan, tam si vás vyfotí, nechají podepsat, udělají potřebné papírování cca 10 min. a za 3 týdny si vyzvednete nový občanský průkaz s novým trvalým pobytem.

Informujeme vás o tomto procesu z důvodu pochyb některých občanů o velké složitosti. Opravdu to není složité! Dalším faktem je, že pro obec je velmi důležité mít trvale hlášené občany, aby mohla získávat finance pro zlepšování života v Jevanech. Má to nejednu výhodu!

Bc. Tereza Vágnerová

Budeme mít zase kino?

Patřilo k Jevanům a kdekdo z nás tam chodíval rád. Škoda, v poslední době má dveře spíše zavřené a zatím se do něj jen plaše vracela dětská představení.

Obecní úřad by kino rád oživil pro všechny generace, jenže v cestě mu stojí pár problémů. Dobrá zpráva sice je, že prostor uvnitř není stavebně nijak zchátralý a po menším vysměčeni se dá využívat. Ovšem vybavit ho moderním promítacím zařízením se ukazuje nad finanční síly obce.

Pro tuto chvíli je řešením využívat Kino na kolečkách, které sem už s několika filmy přijelo – naposledy počátkem února to byli dětské Mimoni. Ale aby se kino znovu naplno rozběhlo a nezůstalo pro obec zátěží, potřebuje, aby do něj lidé chodili. Pokud na odpolední představení, o kterých vás informují plakáty a webové stránky Jevan, přivedete svoje děti, bude to povzbudivé. Pokud na podvečerní představení přijdou dospělejší diváci, povzbudí to taky. A pokud nám navíc napíšete, na jaký typ filmů a v jaké dny byste rádi chodili, Kino na kolečkách i vedení obce se bude snažit ve svých plánech z toho vyjít.

Jarní jevanský program Kina na kolečkách:

6. března: V hlavě, 15.00

3. dubna Gangster Ka, 18.00 VSTUPNÉ 70,- Kč

1. května Padesátka, 18.00

TŘÍDĚNÍ ODPADŮ

Vážení spoluobčané,

školení od společnosti EKO – KOM, a. s. mě inspirovalo, abych se s vámi podělila o následující informace. Pokud máte alespoň trochu rádi svou obec, pak vás snad přimějí k zamyšlení, a to mě těší. Ráda bych se věnovala tématu odpadů a především jejich třídění. Věřte tomu nebo ne, děláte to pro sebe!!!

Nechci vás unudit již na začátku, proto se nebudu věnovat právním předpisům, které nám říkají, jak s odpady nakládat. Selský rozum nám dobře říká, kudy vede nejlepší cesta...

Samozřejmě, nejlepší je odpadům předcházet, ale pokud už vznikají, dá se valná většina z nich využít.

Do roku 2024 bude pravděpodobně zákaz skládkování, z toho vyplývá, že je nejvyšší čas zaměřit se právě na třídění odpadů!

Obec je povinná nakládat s odpady, jak zákon stanoví. Odpad ale produkujeme my, a proto můžeme absolutně ovlivnit jeho skladbu a následné nakládání s ním. Je tedy důležité zamyslet se, zda ho budeme třídít, respektive ze zákona jsme povinni třídít. I pro obec je toto velmi důležité, jelikož tříděný odpad je recyklovatelný a za něj dostává obec finance, kterými dotuje komunální odpad a následně i smluvní kompostárnu. Jistě nemusím připomínat, co vše třídíme: papír (modrý kontejner), sklo (zelený kontejner), plasty (žlutý kontejner), kovy (popelnice na OÚ), nápojový karton (žlutý kontejner – stejný s plasty), kontejner na textil a BIO (pronajatá popelnice nebo kompostárna Struhařov).

Dále zajišťujeme odvoz nebezpečného odpadu 2x ročně (tj. léky, lepidla, barvy, rozpouštědla, ropné produkty, čisticí prostředky, obaly se zbytky chemikálií aj.). Oddělený sebraný využitelný odpad z obcí je zdrojem pro výrobu tzv. druhotných surovin, které se využívají především jako náhrada primárních materiálů, jako úspora energie nebo surovin pocházejících většinou z neobnovitelných zdrojů.

Už v minulém zpravodaji jsme vám nabídli krátký výčet, co vše recyklováme běžně používáme. Zopakujme si to. Skoro drtivá většina papíru, který si můžeme běžně koupit, je recyklovaný. Vyrábí se z něj sešity, časopisy, toaletní papíry, krabice a různé papírové obaly. Lepenka se navíc používá na výrobu tepelných izolací. Recyklací PET lahví se vyrábějí opět PET lahve nebo silonové vlákno. Z něj vznikají například interiéry do aut, výplně do spacáků a bund, fleecové mikiny nebo výplně do peřin či povlaků. Ze směsných plastů (fólie, sáčky, různé plastové obaly například od šamponů, kelímků od jogurtů) se vyrábějí protihlukové stěny kolem dálnic nebo materiály připomínající dřevo, lavičky, verandy, dětská hřiště, okna nebo plastové střešní krytiny. Většina skleněných lahví je vyrobena částečně z již recyklovaných lahví. Z recyklovacího skla se vyrábí nápojové sklo a další skleněné výrobky jako třeba vázy nebo okrasné skleněné dekorace. Někde se používá tzv. pěnové sklo, které má skvělé tepelně-izolační vlastnosti. http://alik.idnes.cz/recyklovane-vyrobky-aneb-kdyz-odpad-znovu-ozije-f6f-/foto.asp?foto1=MRK38a2a8_do_mek_napojove_kartony_r.jpg

Z nápojových kartonů se vyrábí papír, protože má velmi kvalitní a dlouhé celulózové vlákno, které se dá několikrát recyklovat. Recyklací nápojových kartonů se také vyrábějí stavební desky, ze kterých se staví rodinné domky.

Podle prognózy produkce a nakládání s komunálním odpadem v obcích za 10 let vzroste v hlavních skupinách o cca 5-7%, produkce odpadů určených k recyklaci a kompostování vzroste o cca 69% a produkce energeticky využitelných odpadů poklesne cca o 7-10%.

Kdo se domnívá, že je tříděný odpad nakonec odvezen na skládku a sesypán dohromady, se mýlí. Odpad je transportován k dotřídění a následně k recyklaci. K ní nemůže být využit odpad znehodnocený, tzn. pokud někdo do kontejneru s papírem vylije nápoj (červené víno), je celý obsah kontejneru znehodnocen. Nemusím asi vysvětlovat všechny možnosti, co se s tříděným odpadem může stát...

Skladba směsných komunálních odpadů v %: papír 6-12%, plast 6-13%, sklo 3-8%, kov 1-3%, textil 2-5%, nebezpečné odpady 0,5-1,5%, BIO odpad 20-39% a ostatní 28-52%.

Podle statistiky domovní odpad skutečně třídí 70% obyvatel, dalších 14% sice třídí, ale v omezeném rozsahu. Poslední část populace představuje 23% obyvatel, kteří domovní odpad netřídí vůbec. „Nejbonitnější třídíči“ jsou lidé starší 40 let, kteří žijí v rodinných domcích, a také ti, kteří mají kontejnery blíže než 100 m od domova.

Průměrný člověk ve Středočeském kraji vytrídí 42/kg/osoba/rok. V Jevanech 12 kg/osoba/rok.

Slibujeme, že v příštím zpravodaji

pokrač. str.4

TŘÍDĚNÍ ODPADŮ

dokonč. ze str. 3 přineseme čísla o tom, jaké má obec výdaje a současně příjmy z tříděného odpadu. Můžete si tak vytvořit vlastní představu o tom, co pro nás třídění znamená. Prosím, zamyslete se tedy, kdo, jak a co bude třídít, protože jsou to především naše peníze, které si vyhazujeme z kapes! Pokud budeme třídít poctivě, není nutné mít popelnici 240 l (dodejme, že nově nabízíme i 80l nádoby) a nechat si ji vyvážet každý týden. Šetříme tím peníze i své domácnosti a sami sobě!

Bc. Tereza Vágnerová

ZE ZASTUPITELSTVA

Zprávy ze zasedání zastupitelstva

Na mimořádném zasedání OZ 11.2.2016 bylo na programu schvalování vyhlášek 1) o komunálním odpadu, 2) o poplatcích za komunální odpad.

Obě vyhlášky byly schváleny v poměru 5:4, pro schválení hlasovali Stejskal, Svoboda, Rašovská, Kratochvílová a Jelínek, proti byli Švejda, Pokorná, Lahoda a Kameníček.

Příčinou nesouhlasu u poplatků byla cenová nesrovnalost ve výši poplatků pro trvale bydlící občany, kteří jsou nuceni kromě poplatků za vyvážení popelnic automaticky platit i tříděný odpad, konkrétně pytle na něj. (Ti, co používají kontejnery, mají tuto službu zadarmo.) Konkrétní příklad: cena týdenního svozu popelnice činí 2.470,- Kč včetně pytlů, bez pytlů by to bylo 2.082,- Kč.

Příčinou nesouhlasu s vyhláškou o komunálním odpadu bylo umístění kontejnerů „na parkovišti u ul. Pražská na úrovni návsi u Jevanského rybníka (dvě nádoby na papír a dvě na plast)“. Toto místo je od dalšího, lépe kontrolovatelného místa u OÚ vzdáleno cca 150 metrů. Ve vesnici, která má asi 19 km cest, to postrádá jakoukoliv logiku. Svoji snadnou přístupností bude toto stanoviště sloužit chatařům a občanům všech okolních vesnic na úkor našich, trvale zde bydlících. Velkým problémem pak bude udržování pořádku v okolí těchto už tak ohyzdných kontejnerů, které bude muset platit obec. Je známo, že problémy v tomto směru mají prakticky všechna města i vesnice. V Louňovickách už podobné, stejné snadno přístupné místo zrušili. V sousedním Kostelci kvůli tomu právě zavádějí pytlový systém – ten samý, který už léta máme, který se osvědčil a jehož funkčnost podobné neuvážené pokusy s kontejnery vážně a zbytečně ohrožují.

Jaroslav Švejda, Petra Pokorná, Jan Lahoda, Petr Kameníček

JEVANSKÁ INFOLINKA

MÁME 230 UŽIVATELŮ!
PŘIDEJ SE I TY, POŠLI SMS: JI
NA TEL. ČÍSLO 778 06 60 70

PETICE

PETICE ZA ZACHOVÁNÍ PRŮCHODU NA HRÁZ RYBNÍKU JÁN

K věčnému břemenu práva chůze přes pozemek 300/5 se stavebník „Kavárny“ zavázal, nicméně ho nedodržel, průchod neumožnil a navíc usiluje o jeho zrušení soudní cestou. Minulé OZ jednotně trvalo na uplatnění tohoto břemene, v současné době bohužel evidujeme různé snahy a tendence k jeho zrušení. Svým podpisem podpoříte zájem obce proti zvlí jednotlivce.

PETICE JE UMÍSTĚNA V OBCHODĚ POTRAVIN

Lahoda Jan, Kameníček Petr

O aktuální informace jsme požádali starostu obce, pana Stejskala.

Spor ohledně zániku věcného břemene - práva chůze

Rádi bychom vás informovali o průběhu řízení, vedeného u Okresního soudu v Kolíně o určení zániku věcného břemene - práva chůze (pozemek 300/5 u rybníka Ján). Dne 17. února 2016 proběhlo u předmětného soudu jednání, které bylo za účelem ohledání na místě odročeno na 18. března 2016 v 10.00 hodin v Jevanech, zastávka autobusu "Spojovací". Vzhledem k tomu, že se jedná o veřejné řízení, tak se tohoto ohledání může zúčastnit i veřejnost.

Naopak předseda senátu vyžaduje účast starosty, minimálně někoho ze zastupitelstva obce Jevany.

S pozdravem OÚ Jevany J. Stejskal, starosta

J.Z. vydává obec Jevany, Černokostelecká 49, 281 66 IČO 00235423, tel. 321 678 177. Registrováno na MK ČR E 19929. email: jevany.zpravodaj@seznam.cz
Šéfredaktorka M. Homolová, R.R. Pačes R., Palička J., Jachek P.,
Náklad 500 KS
NEPODEPSANÉ PŘÍSPĚVKY SE NEOTISKUJÍ
Za obsah článků odpovídají jejich autoři.

Předmluva

Tímto vydáním dovršuje moje spolupráce s Jevanským Zpravodajem pět let, během kterých jsem vydal už dvacet kapitol z historie. Je to výročí, při kterém si snad mohu dovolit téma, za které od svých nepřiznivců jistě sklídím obvinění ze samochvály. Kdo by se ale hlouběji zabýval historií Jevan, ať se sám jmenuje jakkoli, musí nutně zjistit, že po staletí platilo Jevany = Pačes a naopak. Především Pačesové byli ti, kdo obec obnovili po třicetileté válce a i v pozdějších obdobích zajišťovali její rozvoj. Kdybych chtěl provokovat a malinko přehánět, napsal bych, že za vzkříšení obce z kómatu sedmnáctého století vdčíme dvěma rodům: Liechtensteinům a Pačesům. Protože ale provokovat nechci a velice si vážím všech Moravců, Vykoukalů, Chmelíků, Padevětů a dalších, jejichž předkové jsou rovněž nedílnou součástí historie obce, uvedu hlavní důvod, který mě vedl k uchopení právě tohoto tématu.

Před časem jsem se seznámil s manželi Bílkovými z Březiněvsi, kteří několikaletou prací vytvořili úžasné dílo rozrodu jevanských Pačesů, a to i s dalšími informacemi. Objasnili v něm mnoho záhad z dob nového osidlování obce po třicetileté válce a vyvrátili po léta tradované informace o příbuzenských svazcích a také o ostatních tradičních rodech.

Ve svém prvním příspěvku do Jevanského zpravodaje v roce 2011 jsem psal podle svých tehdejších znalostí, že znovu osidlovat obec po třicetileté válce přišel rod Hedrlínů, několik rodů Pačesů a několik rodů Moravců. Pátrání manželů Bílkových, potvrzené mnoha dokumenty, to vyvrací. Rodem Moravců se sice jejich práce nezabývá, ale o Pačesových a Hedrlínových máme dnes jasněji, pocházejí totiž od jediného „Prapačesa“.

S laskavým dovolením manželů Bílkových se s vámi o nová zjištění podělím.

O strašlivé době všeobecného rozvratu, bídy a nemocí, která v našem kraji trvala ještě půlstoletí po konci třicetileté války, máme jen kusé informace. Na celém panství se odhaduje, že za dobu války a období po ní pomřelo až 90% obyvatel.

Aldašinsko, které bylo zasaženo snad nejvíce, málem zaniklo úplně. Po válce z něho zbyly jen dvě osídlené chalupy v Jevanech,

Balounova a Hejrova, a přes snahu vrchnosti dosídlit nejen Jevany, ale i Aldašin, Cukmantl a Bohumil, tu ještě v roce 1674 žilo pouze 14 lidí. Noví osadníci často brzy odešli, nebo zemřeli bez dědiců.

Životaschopné kořeny tu zapustili jen Moravcové a Pačesové, kteří se odtud rozšířili i do okolních obcí.

Rozrod ukazuje, že pravděpodobně všichni Pačesové v našem kraji, a to včetně Prahy, jsou potomci jediného rodu.

Kde je jejich prapůvod, není jasné, podle Bílků

se jméno v tamních jazykových formách vyskytuje v Itálii a Francii. Existuje však také v Polsku a Rusku (kde Pačes(ny) kupodivu nemá nic společného s vlasy a znamená údajně něco jako silnější nebo lepší). Pátrání po prvním Pačesovi, který přišel do Jevan a je tím praotcem rodu, nás ale zavede jen na nedaleké Kouřimsko. Václav Pačes řečený Blecha se narodil v obci Přebozy asi v roce 1652. Jeho otec brzy zemřel a matka se provdala za jistého Blechu. Václav z Přebozy odešel a nechával se jako ovčák najímat na různé statky a panství, především na Kolínsku a Poděbradsku.

Snad na popud bratrance, jenž žil nějaký čas ve Voděradech, se i s rodinou, která s ním putovala, dostal do Jevan. Koupil tu chalupu č. 3 (tzv. Tichovský grunt, který byl někde mezi kinem a OÚ) a začal hospodařit.

Z jeho třech synů, narozených ještě na cestách, se Jiří

oženil do Masojed a založil

Doubravčickou větev. Matěj se

vrátil do Kolína, kde rovněž založil

rozsáhlou větev (pochází z ní

například první kolínský fotograf).

V Jevanech zůstal Václav II., který se

oženil s Veronikou Balounovou z tzv.

Čejkovského gruntu č.6, jednoho

ze dvou přeživších třicetiletou válku.

Tři jejich synové

jsou pak hlavními prameny velkého

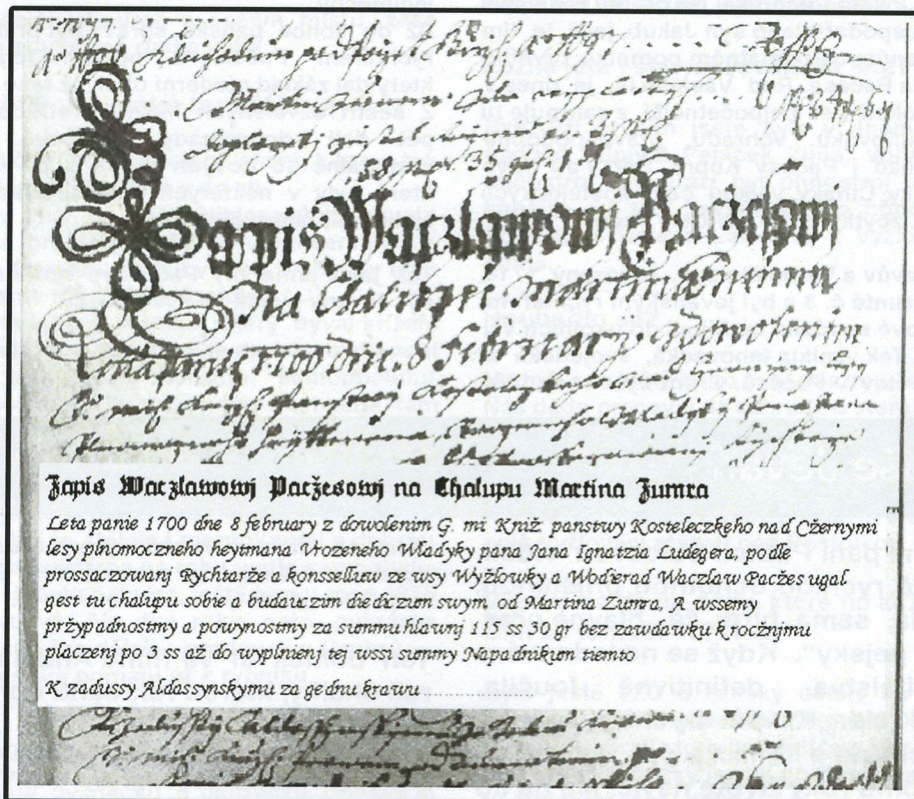
rozrodu jevanských Pačesů, který si

díky Balounům může také jako

jediný v obci hledat své místní kořeny

už před rokem 1700 a snad i před

třicetiletou válkou.

Matěj, nejstarší syn Václava II. a Veroniky, narozený 1708, odešel z domu a zakoupil usedlost č.12. Prostřednictvím pouhých dvou synů z asi čtrnácti dětí, které zplodil s dvěma manželkami, se rozrodilo několik mohutných větví. I když v Jevanech samotných převládá pokolení jeho bratra, podle Bílků celkově tvoří Matějův kmen dnes asi nejrozšířenější skupinu Pačesů. Rodový grunt č.12 převzal syn Václav, šenkýř a rychtář. Už ale jeho vnučkou Marií z něj zmizelo Pačesovské jméno, když se v roce 1849 přizemil František Hedrlín z Vikančic (odtud dnešní Hedrlínové).

pokrač. na str. 6

Kapitoly z jevanské historie 21. část - Pačesové

dokonč. ze str.4 ...Druhý Matějův syn Jakub postavil r. 1787 dům č. 19 a Jakubův syn Václav v roce 1829 dům č. 23 (Pačesové Salátníci). Další Matějův vnuk Jan se po roce 1820 přičlenil na Stárkovu usedlost č.7 na Vyžlovce a založil tam linii, ze které pocházel urolog docent Pačes i jeho potomci genetici. Jeden z Matějových pravníků František se zas v roce 1833 přičlenil k Doležalům v Jevanech č. 5 (odtud Pačesové Doležalové). Další potomci rodu se rozšířili do okolí a postupem času i do zahraničí.

Matěj je tedy společným předkem Hedrlínů, Pačesů Doležalů a Salátníků, většiny vyžlovských a velké části kozojedských, kosteleckých a pražských Pačesů včetně někdejšího prezident AV profesora Pačesa.

Václav III., narozený 1711, tedy prostřední syn Václava II., koupil v roce 1733 grunt č. 4 (dnešní hospoda). Rovněž on rozšířil rod pouze dvěma syny ze čtrnácti dětí. Jedním z nich byl Tomáš, jenž se přičlenil na Fialův grunt v Louňovicích č.3. Po šesti generacích se jeden jeho potomek přičlenil zpět do Jevan a v č.16 založil větev Pačesů Louňováků. Činorodý Václav III. předal usedlost č.4 synovi Matějovi a koupil grunt s krčmou č.13, který odkázal jednomu ze svých vnuků.

Z jeho potomků se do č.34 později oddělila větev Pačesů Vohradských a Hankovců a také Čiháků. Pačesovský přestává být grunt č.13 až v roce 1926, kdy se Růžena Pačesová provdala za Josefa Čechráka. Na gruntu č.4 začal po rychtáři Matějovi hospodařit jeho syn Jakub, jenž je tím dědem Jakubem napsaným na památném pomníku prvního starosty obce Františka Pačesa. Rod Václava III. je dnes v Jevanech a blízkém okolí asi nejpočetnější a zahrnuje tu potomky Pačesů Louňováků, Vohradu, pravděpodobně Pačesy Modráky, a snad i Pačesy Kupry, Šprky a z Nové ulice. Dále pak Čechráky, Čiháky, velkou část kosteleckých Pačesů a v Praze např. zbytky větve starosty Pačesa.

Jakub, nejmladší Václavův a Veroničův syn, narozený 1718, zůstal na otcovském gruntě č. 3 a byl jevanským rychtářem. Když zemřel, jeho synové se různě rozbíhali do okolních vsí a střídali se na gruntě. Tak vznikla tehovecká, svojetická a hlavní kozojedská větev Pačesů. Grunt byl v roce 1864

rozdělen a vznikla usedlost č. 27 (vedle kina). Odtud pocházel například Pačes Rudánek a také předkové paní Bílkové, autorky rozrodu. Z Jakubova kmene pravděpodobně nepochází žádný dnešní Jevanský rod, snad s výjimkou Pačesů Modráků, u kterých zatím nemám jasno, zda jsou z čistě mužské linie Václavovy nebo Jakubovy.

Kdybychom ovšem šli i po ženských liniích, pak zjistíme další propojení všech tří hlavních větví. Tak jak se po generacích od sebe vzdalovaly, a to i geograficky, tak se občas zase sňatkem propojily. Pačesová z Jevan si tak například vzala Pačesa až z Horních Krut, se kterým byla příbuzná jen přes Václava II. Někdy si dva Pačesové z různých větví vzali dvě sestry a podobně.

Velikou zajímavostí jsou Pačesové Kociánové, ti totiž nepocházejí ani od jediného Blechova syna, ale pravděpodobně až z původního Přeboského kořene. Jaroslav se do Jevan přičlenil až v sedmdesátých letech minulého století z Třebovic nedaleko Přebos.

Přesné určení původů a příbuzných ještě skýtá mnoho zajímavostí a dá nějakou práci. Zbývá upřesnit třeba Pačesy z Nové ulice, Kupry, Šprky a další, u kterých nemám úplně jasno, ke které větvi patří. I tak ale dnes už máme poměrně pravdivý obrázek o celém rodu a víme, že je opravdu výjimečný.

Až do konce panské správy byl prakticky vždy jevanským rychtářem Pačes. O prvním legendárním starostovi, který dal základ moderní obci, už také bylo psáno.

Z šesti rozvalených hlavních středověkých statků, plných pět dali dohromady Pačesové. Postavili tu dalších minimálně 15 nových domů a po více než deset generací, které byly v některých obdobích zastoupeny skoro třiceti rodinami, budovali obec.

Tak jako jsme my Pačesové hrdí na své jevanství, mohou být Jevany pyšní na své Pačesy.

R.Pačes, leden 2016

Dobrá duše Jevan

Pětadvacet let jsme paní Patricii Šulcovou vídali na jevanském úřadě, rychlou, ochotnou, příjemnou. Všechny nás znala, sama tvrdí, že „hlavně přes popelnice a přes pejsky“. Když se na lednovém zasedání zastupitelstva definitivně loučila, starosta jí ke kytici řekl: „K vám bychom se měli chodit učit, jak vycházet s lidmi.“

Čtvrt století...a k tomu roky života navíc. Má na co vzpomínat, i když rodilá Jevaňáčka není.

Odkud?

Z Kladna. Sem jsem se přivdala v létě roku 1960. V srpnu se mi narodila dcerka a od té doby jsme tady. Bydleli jsme s manželovými rodiči, dva a půl roku nato se mi narodil syn, a tak jsem zůstala doma. Tehdy se dlouho jednalo o tom, že ve vile Olze bude mateřská školka, říkala jsem si, že do ní půjdu pracovat. Jenže z toho sešlo, a tak jsem časem začala

dělat na Místním národním výboru. Byl ještě ve starém domku v zatáčce za parkovištěm, já tam měla na starosti matriku a úklid.

Ten domek si ve filmu Anděl na dovolené zahrál roli školky, kterou rekreanti opravili.

A taky mu říkám „školka Marvana“. Dole kadeřnictví, nahoře zkosené místnosti. Tam byl MNV a knihovna, hojně navštěvovaná.

Tenkrát Karel Gott sliboval, že až se bude ženit, jedině v Jevanech.

Nakonec tady svatbu neměl, ale Lád'ovi Štáidlovi byl za svědka, ten se tu ženil. Radek Brzobohatý si tu bral Hanu Gregorovou, Felix Slováček se tady ženil...Měla jsem strach, aby z toho neudělali to jejich hojaja, ale všechno bylo v pořádku. Obřadní síň bývala ve vile 118, nahoře v Penčické ulici, moc pěkná. Vila už je zbouraná a stojí tam nová. STR. 7

Dobrá duše Jevan

dokonč. ze str. 6

Když se pak úřad přestěhoval do školy a svatby se pořádaly v zasedačce, už to nebylo ono, i když jsme ji pěkně vyzdobili.

Kdy jevanská škola skončila?

Sloužila do roku 1974. Naše dcera tady chodila až do páté třídy, ale syn šel do páté už v Kostelci.

V Majzlovce býval dětský domov a do školy chodilo asi čtyřicet dětí, byla tedy plně obsazená. Pak si Majzlovku vzal školský odbor z Prahy, dětský domov vystěhovali do Bylan a tady zbylo pár místních dětí. Tehdy byla politika jednotřídky zavírat, ale naštěstí budova zůstala obci, předseda Vykoukal o ni zabojoval. Od roku 1978 v ní sídlil MNV, od 90. roku obecní úřad.

Když jsme se tenkrát do bývalé školy stěhovali, matrikářka mi zůstala, ale naplno do práce jsem šla až v 90. roce. Paní Krutská, která tam pracovala, onemocněla, už se nevrátila, a my jsme v tom s panem Švejdou zůstali jak v horké kaši. Předtím jsem psala jen složenky nebo obálky, a najednou byl říjen a s ním účetnictví, hlášení... V Kolíně naštěstí byla paní, která nám pomáhala, a tak jsem u toho zůstala. Do konce loňského prosince.

Co se s domkem v zatáčce stalo?

Koupili ho kolínští hasiči, zbourali a časem místo zase prodali. Dneska je tam soukromá ruská vilka.

V Jevanech jste od 60. let. Jaké tenkrát byly?

Hezké. Moc. Měly asi čtyři sta stálých obyvatel, k tomu tak tři sta pražských, kteří jezdili do chat a do vil.

Nahoře vedle Fantovy vily, ve vile Niklasových bývala jednou týdně poradna pro děti a zubař. Chodili sem lidi i z Voděrad a z Vyžlovky. Poradnu zrušili v roce 1965, kdy byly synovi dva roky, pak jsme museli do Kostelce.

Nakupovali jsme v malinkém krámku, který býval křížem proti dnešní samoobsluze, v domku, kde dneska bydlí paní Tůmová. Říkali jsme tomu starý konzum, samoobsluhu Jednota otevřela v roce 1961. Za rohem bývala masna, tam prodávala paní Vávrová z Vyžlovky. Měla výborné maso, manžel jí ho uměl rozporcovat. Sem chodilo lidí!

Slavnou cukrárnu s vyhlášenou zmrzlinou tady kdysi měla paní Hencová. Manžel ještě vzpomíná, že jako děti chodili do lesa na jahody a nosili jí je. Dělal i meruňkovou a dobrou citrónovou. Později byla cukrárna na rohu vedle samoobsluhy. Moje dcera, když jí bylo patnáct, ještě tam v roce 1975 pomáhala paní Moravcové. Ale dva roky nato cukrárna skončila. Zmrzlinu nějaký čas dělali a prodávali u Grubrů. Měli velké fronty, auta stála pomalu až k rybníku.

A kino?

Pět let jsem tam dělala uvaděčku a uklízečku. Dneska je bohužel zavřené, snad že na ně není dost lidí. A to jsme mívali velkou návštěvnost. Čelisti běžely za den třikrát. V šest, v osm a ještě v deset. Do Majzlovky přijely na školení učitelky a o lístky by se byly popraly.

Měli jsme nejlepší kino v okolí. V Louňovicích bylo malé, v Kostelci jen sál, Kozojedy neměly nic, Voděrady nic, Mukařov nic.

Když ještě bývaly v hotelu zájezdy, hned první večer šli do kina všichni. Sto padesát lidí. Když se loučili, zase odpoledne před večírkem do kina. Sto padesát lidí do kina, sto

padesát lidí do obchodu, na poštu. To bylo znát. Tenkrát odtud posílali velké balíky. Tady se dalo koupit koření, doma na Moravě nebo na Slovensku ho neměli a když přijeli, vykoupili všechno. Kupodivu Jednota ho zase hned navezla. Nedávno jsme za poštu bojovali, aby nám zůstala. Ted' to utichlo, ale kdoví... Pošta je základ.

Pošta, škola, hospoda bývaly chloubou každé vesnice. I Jevan.

Svoje asi přidala pověst luftáckého hnízda.

Dva hotely byly pro vesnici přínos. A taky se dost pronajímalo. Když jsem sem přišla, pronajímali Karasovi, Tlamichovi, u nás babička s dědou... U Karasů bývalo až pět rodin, paní Karasová výborně vařila a když pak doma v penzionu přestala a přešla do kuchyně Na statek, všech pět rodin šlo za ní.

Ale Statek nebyla jen hospoda. Každý rok čtyři plesy! Začínaly v lednu a to jsme se my z rady žen praly s hasiči, kteří mívali největší návštěvu. Chodily jsme po vsi a prodávaly tombolu. Bývaly hezké ceny, tatínek pana Švejdy, cukrář, připravoval dorty, rolády... Plesy měli i sokolové a zahrádkáři. Všechny se odehrávaly právě Na statku. Sice se chodilo i do hotelu, ale pan Kabeláč, šéf hotelu, to neměl rád, snad že se tam někdo popral.

Zažila jste i slavná Jevanská léta?

Dvě. Při prvním jsem byla v jiném stavu, ale šli jsme se podívat. Zpíval Pepíček Zíma, vory plavaly na rybníku, ohňostroj. Na hrázi byl ohňostroj ještě za rok, a tím to končilo. Až ted' Jevanské léto obnovili Petr Grubr, Jindra Pospíšil a Helena Lacinová z Vyžlovky, ale ten rozměr už nemá.

Houbařilo se?

Hoďně, a to ještě na to byly mlaziny. Ted' je z nich vzrostlý les. Náš děda pracoval na zahradě u starého pana Gotta a jednou se zmínil, že taky sbírá. Jéje, pan Gott hned, že by rád dostal, i si k nám pro ně přijel. Děda je uměl pěkně očistit, rovnou na kastrol.

Ale že by někdo houby prodával u silnice? Ze zdejších ne, spíš Vyžlováci stávali nad Poštolkou.

Vzpomínáme na doby, které ne každý pamatuje. Čím se tenkrát lidi živili?

Bylo ještě JZD a ženský dělaly na poli. Paní Součková, Vávrová, Hedrlínová, Čechráková... Družstvo bylo Na statku, Vávřům sebrali stodoly a dali tam krávy a prasata. Když tady JZD zrušili, ženský jezdili do Kostelce, do drůbežárny. A pak tu byli ještě lesní dělníci.

Rodáci se odstěhovali, když tady pro ně nebyla práce. Kdo se něčím vyučil, šel do Prahy. Někdo do Kablovky Hostivař, do Měcholup...

Ted' se zdá, že Jevany zase houstnou.

Poslední číslo, o kterém vím, je přihlášených 713 obyvatel. Nové rodiny s dětmi jsou hlavně nad školou, ve Špátově ulici. Rodiče se přistěhovali, ale jejich děti už náplavy nejsou, už jsou tady rozené. Čtyři noví Jevaňáčkové.

V minulých patnácti dílech naší mini encyklopedie jsme vám představili třicet příkladných osobností hodných úcty a obdivu. Dnes uděláme výjimku a představíme dvě osobnosti záporné, jejichž životy a skutky nám musí být mementem. Na jejich životních příbězích si ale také můžeme uvědomit, že svět zkrátka není černobílý a že i slušný člověk se může vlivem zhoubné ideologie stát spolupachatelem genocidy či profesionálním vrahem. A právě toto by nám v době, kdy nás moderní překorektnělost nutí akceptovat každý názor i ideologii, mělo být ještě větším mementem.

Eberhard Herf

Narodil se 20. března 1887 v Krefeldu, popraven byl 30. ledna 1946 v Minsku

Pocházel z německého města Krefeldu, z rodiny váženého notáře a později soudního rady Heinricha Herfa. Vyrůstal ve velmi kulturním a vzdělaném prostředí, vystudoval gymnázium s tzv. Primareife a v roce 1906 zahájil kadetku v Hannoveru, kde v roce 1911 absolvoval jako poručík. Od roku 1912 velel ženijnímu praporu v dolnoslezském Glogau. Tam byl za organizaci povodňové pomoci v Krkonoších vyznamenán Řádem koruny. Těsně před začátkem první světové války byl vyškolen pro působení v Německé východní Africe a naučil se mimo jiné i svahilštinu. Do Afriky ale neodjel, začala totiž válka a on byl nasazen jako správní a také frontový důstojník. Byl vyznamenán několika německými vyznamenáními, ale také naším, rakouským záslužným křížem III. třídy.

Po válce nastoupil k policii ve Frankfurtu a oženil se s Ilse Schulze-Hornovou. Od roku 1926 pracoval na různých policejních pozicích, učil na akademii, byl šéfem policejní inspekce a velitelem v Gelsenkirchenu. V roce 1931 byl za příliš měkký postup a nezvládnutí pouličních nepokojů degradován z hodnosti majora. Na vysokých policejních postech ale zůstal i nadále. Po začátku druhé světové války působil v Hamburku a Berlíně a od roku 1941 také v Praze. V roce 1942 byl povýšen na generálmajora policie a poslán do Charkova a Minsku k nechvalně proslulým Bandenkampfverbände SS. Tam se přiblížil korektního policejního důstojníka mění v příběh válečného zločince. Přes svého vlivného bratrance Maxmiliána von Herffa si stěžoval na tamní strašné poměry a žádal o přeložení. Vysloužil si za to od nadřízených cejch "senilního a spotřebovaného důstojníka" a návrh na vyloučení z SS. Díky bratranci vyloučen, tedy totálně zavržen, nebyl a dočkal se i přeložení. Od roku 1944 působil na štábu SS Oberabschnitts Čechy a Morava a bydlel i s rodinou v Jevanech ve vile č.p. 86, zabavené židovské rodině Maislů („Majzlovka“).

V květnu roku 1945 (asi 7. května) oddíl Rudé armády pronikl do Majzlovky a generála zajal. Během této dramatické akce spáchala jeho žena i dcera sebevraždu. Pamětníci vzpomínají, jak obě těla nějaký čas ležela na návsi, než byla odvezena neznámo kam. Živého Herfa podle některých pramenů Rusové odvěkli do Charkova, kde měl být souzen. Já jsem ovšem dopátral, že byl popraven na dostihovém závodišti v Minsku pravděpodobně 30. ledna (možná 6. února) 1946.

R.Pačes

Jaime Ramón Mercader del Río alias Ramón Ivanovič Lopez

Narodil se 7. února 1913 v Barceloně a zemřel 18. října 1978 v Havaně možná Moskvě

Pocházel z významné a bohaté katalánské rodiny. Matka Eustaquia María Caridad del Río Hernández byla dcerou obchodníka, který zbohatl na Kubě. Otec Pablom Mercader Marina zas synem zámožného barcelonského průmyslníka. Zajímavostí také je, že Ramónova sestra María byla herečka a manželka režiséra Vittoria De Sica. Rodiče se ale brzy rozvedli a Ramón s matkou odešel do Francie. Do Španělska se vrátil už jako horlivý mladý komunista. Milencem své matky, sovětským agentem Ejtingonem, byl naverbován do NKVD. V Moskvě pak dostal výcvik, byl nasazen ve španělské občanské válce, ale jako zabiják sloužil Sovětům i v zahraničí. Když Stalin v roce 1940 nařídil Berijovi odstranit Trockého v jeho mexickém exilu, zorganizoval gen. Sudoplatovov akci vedenou mexickým malířem Siquerosem. Po jejím fiasku, kdy se Trocký uzavřel do své pevnosti, pověřila NKVD profesionála Ramóna Mercadera. Ten v roli kanadského obdivovatele trockismu nejprve navázal poměr s Trockého sekretářkou a záhy se vetřel přímo k němu. Vražda byla naplánována na 20. srpna 1940 a už tehdy v ní možná hrála nějakou roli československá tajná služba, auto s řidičskými důstojníky čekající před vilou mělo naše diplomatické číslo. Přestože Mercader zatnul Trockého do hlavy horolezecký cepín, ten ještě přivolal stráž, která atentátníka zadržela. Připravené auto bez něho ujelo do přístavu, kde na agenty čekala sovětská obchodní loď. Mercader neprozradil ani motiv ani své jméno a byl odsouzen na 20 let za vraždu ze žárlivosti. V roce 1953 byla odhalena jeho skutečná identita i motiv, ale k výměně agentů nedošlo. Vykonal celý trest a po propuštění v roce 1960 odjel s ČS pasem na jméno Jacques Vendendreschd na Kubu. Poté byl převezen do Československa, konkrétně do Jevan do konspiračních vil č.p. 91 a č.p.182 v ulici V Zátíší. Jak si mnozí ještě pamatujemepokrač. na str 9

Rok 2015 a 2016 u jevanských hasičů

Milí čtenáři a příznivci jevanských hasičů. Pojdme se společně ohlédnout za loňským rokem a nahlédnout do roku stávajícího. Pro sbor byl rok 2015 dozajista úspěšný. Rozrostla se naše členská základna a za vydatné pomoci obce i potřebné vybavení výjezdní jednotky. Také jsme nabyli nové dovednosti, znalosti a zkušenosti, díky tomu jsme pak platnými pomocníky záchranného sboru hasičů a našich sousedů v obci.

Loňský rok byl na výjezdy bohatý, dvakrát naši hasiči z výjezdové jednotky zasahovali při požárech v okolí, a to za pomoci letitého člena Pepy H. coby řidiče. Nesčetněkrát jsme také pomáhali v boji proti nadměru otravnému bodavému hmyzu.

Výzvou bylo květnové pořádání okrskové soutěže v požárním útoku k výročí 110 let od založení SDH Jevany. Za krásného počasí se okolí jevanské pláže a parkoviště zaplnilo několika stovkami soutěžících a fanoušků. Všichni si tento den báječně užili a oslava výročí se zdařila.

Velká změna se udála v členské základně, především založením týmu žen. Nadšení pohledných nováčků do tréninku se přeneslo i na profesně starší a již zaběhnuté členy, a tak jsme se společně v létě pravidelně scházeli k nacvičování požárního útoku a odborně se školili ve zdravotvědě a základech hasičiny. Píle a úsilí pak bylo odměněno úspěchy na soutěžích v požárním sportu, kde jsme dle slov okolních sborů nemálo překvapili. Do našich řad jsme také přivítali technicky zdatné muže, kteří nám pomáhají opravovat a zprovozňovat, co se dá.

Již pravidelně pomáháme místnímu sdružení TUDYZNUDY v akcích pro děti. Po prvotních váhavých pokusech před lety se do akcí vrháme s vervou a vědomím, že takovéto aktivity mají svoji neocenitelnou hodnotu.

V druhé půlce roku jsme jako výpomoc obci čistili jevanskou strouhu. Úkol se ukázal náročnější, než zpočátku vypadal, ale akci strouha jsme nakonec za pomoci techniky zdárně dokončili.

Co plánujeme v tomto roce?

Dozajista se můžete těšit na soutěže, kterých se s nadšením účastníme a díky nimž si procvičíme již nabyté zkušenosti či se naučíme dovednosti nové. Druhý týden v květnu se bude v Klokočné konat okrsková soutěž v požárním útoku. Určitě chceme uspořádat třetí ročník Jevanského Železnáka (individuální soutěž v hasičské všestrannosti), a to i se soutěží pro děti. V září pravidelně jezdíme na Memoriál Míly Dlabáče v Tehovci a na soutěž spojenou se školením Za tři rohy.

Protože opakování je matka moudrosti, v letních měsících pozveme naše přátele a profesionály z oblasti první pomoci a hasičské práce, abychom se opakovaně odborně vzdělávali.

Nadále budeme spolupracovat se sdružením TUDYZNUDY, můžete se tedy těšit na jarní Pohádkový les, letní Pirátský den a na podzim lampiónový průvod.

Aktuální informace z dění SDH a informace o plánových akcích najdete na nástěnce u samoobsluhy nebo na Facebookových stránkách sboru. V případě, že vás naše aktivity natolik zaujaly, že byste rádi vstoupili do našich řad, neváhejte kontaktovat některého ze stávajících členů. Děkujeme obci za materiální podporu, bez které by činnost SDH byla velmi obtížná až nemožná.

Budeme moc rádi, pokud se nám podaří podílet se na sportovním a společenském vyžití v naší krásné obci. A také pokud si najdete čas a přijdete nás podpořit na soutěže, tréninky, akce pro ratolesti a budete sdílet atmosféru spolupráce, dobré nálady a třeba i načerpáte nových sil do současného uspěchaného života.

Za SDH Jevany Helena Schejbalová

JEVANY VE FILMU

Snad každý obyvatel i návštěvník Jevan si někdy během procházek obcí musel říct, že je něčím jedinečná a její krásy je potřeba zaznamenat. Tyto pocity opakovaně zasáhly i filmaře, kteří si Jevany několikrát vybrali jako kulisu svých filmů. Některé z nich jsou notoricky známé a Jevanáci je často dávají svým přátelům za příklad toho, kde všude

je možné Jevany vidět. Ale jsou mezi nimi i snímky, které byly plynutím času pozapomenuty a mimo milovníky prvorepublikové kinematografie o nich dnes asi nikdo ani neslyšel. Tak schválně, znáte je všechny?

Dovolená s Andělem

Tím bezesporu nejznámějším snímkem, kde Jevany hrají prim, je oblíbená komedie Bořivoje Zemana z roku 1952 v hlavní roli s Jaroslavem Marvanem. Ten jako pražský revizor Gustav Anděl jede na rekreaci do fiktivní zotavovny Jezerka. Každý, kdo kdy v Jevanech byl, ví, že Jezerku si zahrála tehdejší zotavovna ROH Moskva na břehu Jevanského rybníka. Z Moskvy ve filmu vidíme exteriér i interiéry, kde pamětníci mohou zavzpomínat na recepci nebo na sál, v němž si sami s rekreaty užili spoustu zábavy. Několik scén se odehrává i u rybníka samotného, většina scén u vody je však natáčena u Máchova jezera. Další jevanskou budovou, která se ve filmu objevila, byla budova MNV, na jejímž místě na návsi u parkoviště dnes stojí nová vila. Ve filmu ji jako dětský útulek rekonstruují rekreati přilehlé Jezerky/Moskvy.

pokrač. str. 10

dokonč. ze str. 8 i z pozdějších dob, byly tyto vily uzavřené a kromě správy vykonávajících důstojníků StB (např. manželé Chromí) nebylo nikoho vidět. Pobyt tam se asi podobal elegantnímu vězení a na Mercadera prý působil tak depresivně, že byl přestěhován do bytu v Korunovační ulici v Praze. Byl mu udělen Leninův řád, titul hrdiny SSSR a slušná penze v SSSR. Tam, a také na Kubě pak střídavě pobýval. Kde vlastně zemřel, není úplně jasné, ale pohřben je na moskevském hřbitově Kuncevo pod jménem Ramon Ivanovič Lopez – Hrdina SSSR.

R.Pačes

JEVANSKÉ OSOBNOSTI 16.

Dva týdny štěstí

Moskva, dříve známá jako Grandhotel Wagner, nebyla jediným jevanským hotelem, který se zapsal do dějin české kinematografie. Ve filmu Vladimíra Slavinského z roku 1940 se natáčelo v hotelu Novotný na břehu rybníku Ján. Během natáčení se do něj podívala Adina Mandlová, Rudolf Deyl starší a poprvé i Jaroslav Marvan. Ani Moskva nebyla ve filmu opomenuta a natáčelo se zde na terase. Několik záběrů se točilo i před bývalou obřadní síní na křižovatce Penčické a Rekreační. Dnes je na filmová místa smutný pohled, Moskva je sice zrekonstruována, nicméně s ubouranými křídly, hotel Novotný byl zbourán v devadesátých letech a dům na místě obřadní síně nikdy nebyl a asi ani nebude dostaven.

Vyšší princip

Drama, které natočil v roce 1960 podle povídky Jana Drdy Jiří Krejčík, si zahrála Schauerova vila na konci Lesní ulice. U zdejší brány se šel gymnaziální profesor přimlouvat za své studenty k veliteli gestapa, který vilu obýval. Ač se gymnázium ve filmu nachází ve městě Kostelec, nejedná se o náš Kostelec nad Černými lesy. Natáčelo se v Hradci Králové a interiér gymnázia v pražském gymnáziu ve Zborovské ulici.

Jak básníkům chutná život

Třetí díl básnických komedií Dušana Kleina z roku 1987 v jednom záběru ukáže filmaři oblíbenou Moskvu. Hlavní hrdina filmu Štěpán Šafránek v podání Pavla Kříže zastaví své auto v Rekreační ulici směrem právě k Moskvě.

Bezdětná

Romantické drama z roku 1935 patří k těm spíše zapomenutým snímkům. V Jevanech během natáčení tohoto filmu Miroslava Josefa Krňanského poprvé stál před kamerou Rudolf Deyl st. spolu například s Natašou Gollovou. Snímek ukazuje Schauerovu vilu i cestu pod ní na Pražské ulici na pozadí s rybníkem Švýcarem. Kromě Schauerovy vily se natáčelo i v ulici V Zátiší před funkcionalistickou vilou, kterou následně obýval komunistický funkcionář Drahomír Kolder. Natáčelo se i v Moskvě, ale tu ve filmu neuvidíme. Záběr totiž z okna hotelu ukazuje silnici a projíždějící auta.

Pudr a benzín

Letní scénu do svého prvního filmu sem přijeli W + V točit už v roce 1931. S nimi i jejich filmová partnerka Ela Šárková v roli herečky, o kterou Jan Werich coby dopravní strážník a Jiří Voskovec jako řidič autokaru usilují. Na dnes už neexistující pláži před dnes už neexistujícím hotelem Jevany (pravda, tehdy Novotným) rozehráli mimo jiné pro ně tak charakteristický nešikovný pokus o složení lehátka.

Nechci nic slyšet

Ještě dnes si někteří Jevanáci vzpomenu, jak si zahráli v příběhu jedenáctiletého kluka, který při autonehodě ztratil rodiče a z dlouhodobého šoku mu pomůže setkání se studentským kočovným divadélkem. Film Oty Kovala Nechci nic slyšet z roku 1978 se částečně točil ve Voděradských bučinách za rybníky a jevanský kompars v něm neměl špatnou společnost: v psychologickém snímku se objevili Filip Renč, Dagmar Bláhová, Jana Brejchová či Vlastimil Brodský, za kamerou stál Miroslav Ondříček a hudbu složil Jiří Stivín.

Vdovička spadá z nebe

V komedii Vladimíra Slavinského, kterou dnes stejně jako snímek Bezdětná málokdo zná, se hrdinky v podání Věry Ferbasové, Běly Tringlerové a Elly Nollové koupají na pláži u hotelu Novotný u dnešní zastávky Spojovací. Pláž je již dávno minulostí a vyrostla zde takzvaná kavárna.

Prodaná babička

V malé televizní komedii o tom, jak se zbavit věčné přítomnosti tchyně, nejlépe tím, že ji provdají, si v roce 1978 zahráli nejen Stela Zázvorková, Josef Bláha, Dagmar Veškrnová a Oldřich Vízner, ale také místní občané. V roli oddávajícího pan Vykoukal a manželé Jachkovi jako svědci. Snímek se natáčel v Penčické hájovně a svatební obřad se odehrál v bývalé obřadní síní v Rekreační ulici. viz. foto

Exteriérové záběry z okolí Jevan, převážně Voděradských bučin, se vyskytují ve vícero filmech. Kupříkladu ve filmu Osvobození Prahy Otakara Vávry z roku 1975 přijíždí tanky po silnici od Penčic k Jevanům. Bučiny dále můžeme vidět i ve snímku Ves v pohraničí Jiřího Krejčíka z roku 1948 nebo ve snímku Kytice F. A. Brabce z roku 2000. V listopadu 2011 natáčel v bučinách také Petr Nikolaev Příběh kmotra, film inspirovaný mafiánskou postavou Františka Mrázka. V něm v lesích za Jevanákem lidé najdou mrtvolu.

Kuriozitou je televizní snímek Velká sázka o malé pivo, který pojednává o podvodníkovi Harry Jelínkovi, který v Schauerově vile prodal Karlštejn. Schauerovku ve filmu ale neuvidíte, „vilu v Jevanech“ hraje vila v Černošicích a interiér se natáčel v ateliéru.

Nejen filmaři se uchylují k natáčení v Jevanech, natáčel se zde také seriál Ulice, a to v penzionu v ulici Na Skalce.

Vážené zastupitelstvo obce Jevany,

Na vývěsné nástěnce, informující nás o jednání zastupitelstva ze dne 17. 12. 2015, jsem se, k mému údivu, dozvěděl o vyloučení pana P. Kameníčka z redakční rady. Důvodem má být, že jeho články „rozkládají obec.“

Dle mého názoru se jedná o nešťastný krok, který mi připomněl komunistické časy dávno minulé. I tehdy existoval přímo zákon proti rozvracení republiky. V dnešní době, kdy je svoboda slova jedním ze základních pilířů naší demokracie, mi vyloučení pana Kameníčka z redakční rady připadá přímo absurdní. Jak se uvádí ve Zpravodaji, za zveřejněné články odpovídají výhradně jejich autoři. Je proto jasné, že zastupitelstvo nenese za články pana Kameníčka žádnou odpovědnost. Veškeré jeho články prezentují pouze jeho názor. A různé názory mohou mít všichni občané a mohou je i publikovat, pokud nejsou v rozporu s platnými právními normami České republiky, a to články pana Kameníčka jistě nejsou.

Já sám s některými názory pana Kameníčka nesouhlasím. Jedná se např. o článek v Jevanském zpravodaji z prosince 2015 „Vše pro děti.“ Dle mého názoru spojení činnosti sdružení „Tudy z nudy“ a našich dětí s narozeninami nechvalně proslulého fúrera je nevkusné a na druhé straně bohužel naše společnost stále není schopna posuzovat rudou i hnědou totalitu (teror) stejně. Jak sám pan Kameníček píše, je to styl jeho humoru a v dnešní době kvůli tomu rozklad naší společnosti nehrozí.

Názor, že našim dětem musíme tyto temné stránky dějin lidstva vysvětlovat, aby se již nikdy neopakovaly, je úplně v pořádku.

Rád bych, kdyby vážené zastupitelstvo své rozhodnutí přehodnotilo a pana Kameníčka v redakční radě ponechalo. Dočetl jsem se také, že byl na programu jednání obecního zastupitelstva dne 14.1.2016 i bod o zániku věčného břemene – práva chůze na pozemku 300/5. Přeji zastupitelstvu, aby bylo pevné ve svém dosavadním postoji a na právu chůze podél tzv. „kavárny“ trvalo. Je to obrana zájmu všech občanů Jevan, kteří věří, že právo bude respektováno.

S pozdravem Vladimír Jindrák

Odpady ještě jednou

Přestože si myslím, že je tomuto tématu věnováno více pozornosti, než si zaslouhuje, nedá mi to, abych se k němu také ještě vyjádřil. Nechci ale polemizovat ani s Petrem Kameníčkem o tom, kolik vytríděných odpadů se skutečně využije, ani s Petrem Jelínkem o tom, zda každý kdo netřídí, automaticky pálí plasty v kotli. Oba Petry řadím mezi své kamarády a jejich intelekt považuji za hodný řešení důležitějších úkolů zastupitele.

K odpadům se chci vyjádřit proto, že ani jeden z nich neřekl to hlavní. Totiž to, že musíme především omezit to nehorázné množství odpadů, které naše společnost vytváří. Mnoho lidí si ani neuvědomuje, že by na enormní spotřebě a s tím související produkci odpadů mohlo být něco špatného. Někteří už to považují za nějakou sociální potřebu, kterou by jim obec, stát, nebo ostatní lidé měli platit. Ale tak to přeci není, nadměrné plýtvání a nadměrné množství odpadů je zlo a každý by se nad tím měl zamyslet. Přeci není potřeba kupovat deset jogurtů jen proto, že jsou zrovna skoro zadarmo a nebude velká škoda je vyhodit, když se nesní.

Stejně tak není potřeba podléhat rafinovaným reklamám a místo vody z vodovodu kupovat tu samou, jen zabalenou do plastu. I salám v obchodě si jde nechat zabalit jen do papíru, rohlíky dát do své plátěné tašky a podobně. Mnohdy si ani neuvědomujeme jaké absurdity pod vlivem nejen obchodních, ale i odpadkových loby někteří lidé dělají. Například trávu snad lze normálně hodit na hromadu, zkompostovat a využít na pěstování zeleniny, případně zkrmít králíky, tak jak to dělali naši předkové. Žijeme přeci na vesnici. Místo toho někdo požaduje, aby mu obec platila její průmyslové zpracování a odvoz smradlavými nákladáky. Své rododendrony pak přihnojuje kupovanou rašelinou, balenou do plastu a dováženou kamióny třeba až z Litvy. K jídlu si kupuje „zaručeně bio-eko“ rajčata rovněž v plastu a rovněž procesované přes půl Evropy. Mě to nepřijde normální.

Měli bychom se spíše stydět, za to kolik odpadů vyprodukuje, než abychom se chlubili, kolik jich dokážeme předpisově vytrídit. Dokonce si troufám říci, že ten, kdo každý měsíc odevzdává pět a více pytlů pečlivě vytríděného odpadu, ubližuje přírodě víc, než kdyby občas hodil igeliták do kamen a jinak se omezil ve spotřebě, užíval přírodní materiály a kompostoval doma.

Rost'a Pačes

Causa Kameníček

Od začátku mi bylo jasné, že v odvolání Petra Kameníčka z redakční rady JZ nejde o jeho redakční práci, ale o spory mezi zastupiteli, a proto jsem nechtěl přilévat olej do ohně a nějak se k tomu veřejně vyjadřovat.

Několik lidí mě ale, jakožto služebně nejstaršího člena RR, k tomu vyzvalo. A protože jsem také zachytil pár hlasů v tom smyslu, že jsme ho snad odvolali my, tedy redakční rada, výzvu jsem přijal.

Předně tedy prohlašuji, že o úmyslu jednat o Kameníčkově odvolání, nikdo redakční radu předem neinformoval. Pokud vím, tak i vlastní odvolání nám vlastně nikdo oficiálně nesdělil. Pro Zpravodaj pracuji od jeho začátku, tedy pět let. Sám jsem byl už také za své články pranýřován, odvoláván z RR, a dokonce vyšetřován policií. Trochu mě tedy to, že se zas jedná „o nás bez nás“, urazilo. Ale ne zas tak moc, abych na zastupitelstvo nebo dokonce na Zpravodaj zanevřel ☺.

Petrovy články nechci nikterak komentovat, mají své příznivce i odpůrce. Je pod nimi podepsaný a jako každý kdo se veřejně vyjadřuje, nese kůži na trh. Když napíše hloupost, ztrapní se sám. To platí pro něj, pro mě i pro ty, kdo se svým hlasováním podepisují pod

pokrač. str. 12

ZÁBAVNÉ DĚTSKÉ ODPOLEDNE V JEVANECH

PRO DĚTI Z DĚTSKÝCH DOMOVŮ A KLOKÁNKŮ
A PRO VŠECHNY OBYVATELE JEVAN A OKOLÍ

V SOBOTU 14.5.2016 od 14:00

na parkovišti v Jevanech

Čeká Vás spousta soutěží, SDH Jevany, motorkáři,
hudební vystoupení a mnoho další zábavy.

Občerstvení zajištěno, vstupné dobrovolné.
Výtěžek z této akce bude věnován MŠ Jevany

NÁZORY A ČLÁNKY OBČANŮ

DOKONČENÍ ZE STR. 9 tak vele trapné výroky jako je „rozkládání obce“. Upřímně mě tím některé zastupitelky a jeden zastupitel překvapili (dva v tomto případě nepřekvapili). Jen by mě zajímalo, kdo je této perly autorem?

Rost'a Pačes

PODĚKOVÁNÍ

I do dnešního čísla se nám sešlo několik námětů na poděkování za chvályhodné činy a počiny.

Prvním z nich je Rybova mše na Aldašíně, kterou o Vánocích už tradičně pořádá skupina přátel kolem jejího hlavního aktéra Daniela Hůlky. Jejich práce na přípravě i vlastním provedení je o to cennější, že je spontánní, neokázalá, bez oficiálních podpor a záští. Vedle pana Hůlky děkujeme sboru Mátá, paní Šípové, manželům Šebkovým, Pačesovým, Salátníkovým i Kociánovým, Burešovým, pánům Šípkovi, Jáskovi, Hedrlínovi a dalším.

Druhé dnešní poděkování patří panu Danylivovi, který nechal vlastním nákladem podél svého pozemku na Pražské ulici vybudovat krásný dlážděný chodník a přispěl na cestu. Je to sice už několik let, ale na poděkování není nikdy pozdě. Chodník i cesta budou nám všem sloužit dlouhá léta a mohou být i inspirací dalším mecenášům. Jsou ale také příkladem těm, kteří naopak veřejné pozemky u svých domů okupují jen sami pro sebe.

Aktuální dík posílají občané zastupitelstvu a panu Novákovi za prohrnuté a pečlivě sypané cesty.

Chtěli bychom tímto vyjádřit naše poděkováním obyvatelům Jevan za jejich toleranci a pochopení při přestavbě našeho domu na Pražské ulici. I když nebylo vždy jednoduché kolem našeho domu projít nebo projet, nikdo si, až na pár výjimek, nestěžoval. Zvláště bychom pak chtěli poděkovat těm, kteří kolem nás musí procházet každý den.

Děkujeme manželé Odehnalovi

DÍKY KAMARÁDE !

Dne 19. 1. 2016 nás navždy opustil ve věku 68 let velký milovník fotbalu Michal Bahník. Odehrál několik sezón za A tým FC Jevany, ve kterých nastřílel 48 branek. Dále se angažoval jako trenér a funkcionář fotbalového oddílu. Byl takovým dobrým duchem našeho klubu. Bude nám velmi chybět jeho lišácký úsměv a svérázný humor. Jeho historická věta zní :

„Přehod' si boty, hraješ patama dopředu.“

**Jménem celé jevanské fotbalové obce
Ti děkujeme, kamaráde.**

Jan Lahoda

FC JEVANY

Stará garda FC Jevany se zúčastnila dvou zimních turnajů s těmito výsledky:

Silvestrovský turnaj v Kunicích

Kamenice : Jevany 2:1 br. Krejčík R.
Velké Popovice : Jevany 1:0
Jevany : Říčany 5:2 br. Krejčík R. 3, Moravec P. 2

V turnaji jsme obsadili konečné 5. místo s bilancí 3 1 0 2
6:5

Sestava: Tolstikov, Krejčík R., Moravec P., Bečvařík, Matas, Vlasák, Lahoda, Řezníček, Žalud

Stříbrnoskalický pohár – hráno v hale v Sázavě

Jevany : Struhařov 2:3 br. Panenka, Moravec P.
Jevany : FC Praha 5:0 br. Panenka 2, Marušák, Honka, Řezníček
Jevany : Sázava 4:1 br. Panenka 2, Moravec Řezníček
Jevany : Stř. Skalice 2:2 br. Panenka 2
Jevany : Nechyba- Radvanice 2:1 br. Panenka, Moravec P.
Jevany : Pacov 1:2 br. Panenka

V turnaji jsme obsadili konečné 4. místo s bilancí 6 3 1 2
16:9

Nejllepší střelec: Tomáš Panenka – 9 branek

Sestava : Tolstikov, Honka, Muler, Řezníček, Moravec P., Marušák, Panenka, Lahoda, Matas, Žalud

Zimní příprava FC Jevany

Zimní přípravu začíná náš tým 23.1.2016 v 10:00 tréninkem v Jevanech. Nadále budeme trénovat 2x týdně. Dále odehrajeme přátelské zápasy na UMT v Kostelci nad Černými lesy.

27.2. Jevany : Břežany II I.B 17:00
6.3. Jevany : Stř. Skalice OP 13:00
13.3. Jevany : Vyžlovka OP 13:00
20.3. Jevany : Sázava B OP 13:00

První jarní mistrovské utkání odehrajeme 26.3. ve Velkém Oseku v 15:00

NOVÉ EMAILOVÉ ADRESY OÚ

PRO KOMUNIKACI POUŽÍVEJTE KONKRÉTNÍ
EMAILOVÉ ADRESY :

urad@obecjevany.cz

podatelna@obecjevany.cz

stavebni@obecjevany.cz

starosta@obecjevany.cz